

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

VERLOREN KINDEREN

Toneelspel in drie bedrijven

1880
door

Guido Lauwaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2004

Nr.2856

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *VERLOREN KINDEREN* op te voeren moet de naam van auteur *GUIDO LAUWAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2004/0220/053
ISBN 978-90-385- 08948

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Guido Lauwaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames - 4 heren)

MAC
FRIED
COKE
PEPSI
TON
FRED

De leeftijd van de jongeren schommelt tussen de 20 & 25 jaar. Ze dragen vrijetijdskledij; Pepsi's kleren zijn van een betere kwaliteit. Ze ziet er /ravissant punky uit. Ton en Fred zijn rond de 40.

DECOR

Het decor stelt een souterrain voor. Twee paar stapelbedden, ver van elkaar verwijderd. Een oude televisie met een antenne op. Een paar stoelen waarop kleren hangen. Tegen de achterwand een oude koelkast. Regelmatig wordt ze geraadpleegd. Op het eind van de voorstelling is de koelkast leeg. Links is een deur met een grote, opzichtige brievenbus. Rechts een raam, vrij hoog in de muur. Ergens in de ruimte bevindt zich een muziekdoos en een naakte pop ter grootte van een boreling.

EERSTE BEDRIJF

OCHTEND

(Als het doek opgaat ontwaakt Mac net en wrijft zich de ogen uit. Coke zit op een ander bed en grasduint in de joepie. Pepsi zuigt aan een rietje en leest in een stripboek. Er wordt met een snel tempo geacteerd. Fried loopt van het bed van Mac naar haar eigen plek)

MAC : *(tot Fried; op boerse wijze)* Geen koffie, geen weet, geen brood en geen scheet.

Waarom heb je me wakker gemaakt?

COKE : Weed! Op z'n Engels; knuppel. Hoe dikwijls moet ik het nog zeggen? Weed!...

Dromme... daris.

FRIED : Omdat het tijd is, Mac.

COKE : *(binnensmonds)* You stupid dummy...

MAC : Tijd voor wat, Fried?

COKE : Om te pissen!

MAC : *(denigrerend)* Zeikerd.

COKE : *(idem)* Pamperboy.

MAC : *(maakt obsceen gebaar; wijst op Pepsi)* Nog steeds geen verandering... ? *(Coke en Mac schudden het hoofd)* Hé, Pepsi, word wakker! Wie ben je? Wat heb je? Wat wil je? *(zucht)* Ik denk dat ik maar weer eens in mijn...

FRIED : Tien uur vind ik meer dan behoorlijk, Mac. Zelfs als je geen werk hebt...

MAC : Geen moralistisch gepraat! Godverdomme, ik kan daar niet tegen, zo vroeg op de ochtend.

COKE : Waar kan jij wel tegen? *(zingt op reggaetoon)* Ontwaakt gij luie slaper, de koekoek roept u op. De zon kleurt met haar stralen...

(de deurbel onderbreekt hem; stilte; er valt een kaart in de brievenbus; allen kijken)

Post!

FRIED : Ik ben er niet.

MAC : Luijaards. *(haalt de kaart op; leest beide zijden, scheurt ze vervolgens aan snippers, laat ze vallen op de grond; gaat terug naar z'n plek)*

FRIED : Nu, goed of slecht?

MAC : Booh.

FRIED : *(ongeduldig)* Mac! Aan wie gericht?

MAC : Wat?

FRIED : De kaart!

(Mac haalt de schouders op)

COKE : Antwoord! Blauwe wortel!

MAC : Aan ons.

FRIED : En...?

MAC : Werk.

COKE : Werk? - Meer niet? Dat is sadistisch.

FRIED : Wat bedoelt hij? Aan het werk of...

MAC : ... we zijn toch aan het werk.

FRIED : We moeten iets doen. Werkloosheid mag niet tot werkeloosheid leiden.

MAC : Godverdomme, wat een gezeik: werkloosheid mag niet tot werkeloosheid leiden. Hoe durf je het uit je strot persen. *(stilte)*

COKE : Hoe laat is het?

MAC : Geen idee. *(stilte)*

COKE : Is het tijd?

MAC : We hebben de hele dag. Desnoods morgen...

COKE : ... of overmorgen.

MAC : En daarom zit je zonder werk.

COKE : En jij? Jij... heb jij werk? *(stilte)*

MAC : Ik heb niet gestudeerd. Waarom zou ik trouwens? Als je werk wil moet je meer dan een diploma hebben. *(stilte)* Wat lees je daar?

COKE : De joepie.

MAC : Aiejaijajai... En dat heeft gestudeerd.

COKE : Een strontblad, okee! Maar ik lees. Jullie doen niets.

MAC : Wij denken, nietwaar Fried?

COKE : Het is een oud nummer dat ik op de gang gevonden heb.

MAC : Intellectueel gelul.

COKE : Kan ik eraan doen dat ik een jaar geneeskunde heb gevolgd?

MAC : Je had kunnen brossen... net als wij. Maar mijnheer vond de school belangrijker dan de vriendschap. Vergeef ik je nooit.

COKE : En wat zit ik hier te doen? Waarvoor denk je dat ik jullie gevolgd ben, tot in dit...?

FRIED : Jongens! Doe iets nuttigs. Als iemand een krant gaat halen, kunnen we uitkijken...

MAC : Waar bemoei jij je mee? Als je werk wil, nou, wat let je?

FRIED : Als we vanavond stappen zitten we morgen zonder geld?

COKE : Misschien vinden we smeer in de wc. (*grinnikt*) Zoals die keer toen we een portefeuille op de wasbak vonden. Hij stak nog maar pas in mijn achterzak of de eigenaar dook op. Hij blikte rond, keek mij aan en zag dat ik wist waar zijn lood gebleven was. Maar hij hier, Mac, stapte op hem toe en fezelde 'extecie... extecie', terwijl hij nog nooit een XTCpil van ver of nabij gezien heeft, de keizer van de Blaarmeersen.

MAC : Op mijn elfde rookte ik m'n eerste joint. Op mijn elfde. Terwijl jij niet eens het verschil kent tussen een stickie en een joint.

COKE : Waarom stroopte je dan de mouw van je linker arm op?

MAC : Dat... dat was... zomaar... een gebaar.

COKE : Ben je ooit in Amsterdam geweest?

MAC : En jij? Jij met je grote muil. Jij bent nooit verder geraakt dan Antwerpen.

COKE : Over een paar maanden ben ik hier weg.

MAC : Dat sta je nu al eeuwen te schreeuwen.

COKE : Als ik jullie grondig beu ben verdwijn ik.

FRIED : Jongens, als we niet gauw een oplossing bedenken, worden we uit deze kamer gezet.

COKE : Een oplossing? Voor wat? Toch niet voor Pepsi?

MAC : Reg zet mij nooit aan de deur.

FRIED : O nee? Zul je eens zien. Over een paar uur is het zover.

MAC : Jullie wel.. mij niet.

FRIED : Voor hem zijn we net eender; afval.

MAC : Ik heb hem godverdomme aan dit paleis geholpen. 'Reg,' zei ik, 'er staat een spookhuis te koop in de Verloren Kost. En niet duur.'

COKE : En niet duur! Nou, wat is duur voor het neefje van oom Dagobert?

MAC : Reg is puur.

COKE : Spotgoedkoop dit paleis. Alle kamers, stromend water, langs de muren.

FRIED : Tussen de Schurken en de Barokkanen. Heel de zomer door jankmuziek. Waar je migraine van krijgt. Je zou voor minder racist worden.

MAC : Reg is jong. Hij weet zijn verstand te gebruiken. Vroeg of laat gaan ze deze buurt renoveren. En dan krijgen we dubbel glas... heeft Reg beloofd; en een vals plafond. Dat het lawaai opsloopt en we minder moeten stoken.

COKE : Stoken! Wanneer? Ooit die kachel weten branden?

FRIED : *(tot Mac)* En jij gelooft al wat Reg zegt?

MAC : Met de hand op mijn balzak.

FRIED : Onnozelaar. Dat jij zijn slecht theater niet doorziet, zegt veel over jou.

MAC : Hij is op het kadaster gaan kijken. Ze gaan volgend jaar een nieuwe riolering steken. Stinkt het hier minder.

FRIED : Ondertussen woont Reg aan de rand van de stad in een villa met drie mannequins en heeft hij een appartement op de dijk van Oostende dat hij viervijfde van het jaar aan vrienden uitleent. Maar niet aan ons.

MAC : Waar heb jij het over, godverdomme? Hij doet met zijn kamers wat hij wil! Ik ben er ooit geweest, voor een lek aan het dak. Schitterend uitzicht. Zo ver het oog reikt... vrouwen.

COKE : Hé Mac, klusjesman! Weet je waarom de mensen dubbel glas hebben?

MAC : Stik.

COKE : Kunnen ze vanop straat de ruzies niet meer horen! *(lacht)*

(zacht gedonder op het plafond)

FRIED : Als hij werkelijk sociaal ingesteld zou zijn, waarom woont Reg dan niet in zijn huis, in dit huis; onder ons? Waarom zien we hem nooit? *(stilte)*

MAC : Reg denkt voortdurend aan ons.

FRIED : Hij denkt vooral aan zijn imago en zijn kapitaal.

MAC : Djeezes! Dat heeft een paar maanden aan de universiteit gezeten en dat jankt het vuil onder de nagels vandaan.

FRIED : Omdat jij altijd gelijk wil halen.

MAC : Godverdomme, ik word zot van dat lawaai! *(neemt een borstel en slaat tegen het plafond)* Is het haast gedaan met dat getrappel!?

COKE : Geef toe, Fried, dat je niet gauw toegeeft.

FRIED : Als hij slimme praat uitslaat wil ik best toegeven, zelfs al heeft hij ongelijk.

(deurbel; allen kijken; kaart in de brievenbus)

MAC : Mijn beurt waarschijnlijk? *(haalt de kaart op; leest; snippets; op de grond)*

COKE : En?

MAC : Stom!

FRIED : Zal wel, maar wat stond erop?

MAC : *(articuleert)* T-e-r z-a-k-e! *(stilte)*

FRIED : Werk... hebben we nodig, om weer van elkaar te houden.

MAC : Alsof jij iets van de liefde afweet.

FRIED : Zegt hij, wijs geworden door eigen ervaring.

MAC : Misschien geef ik niet om de liefde, maar ik haat niet, zoals jij.

FRIED : Ik wil niet als zwakkeling bestempeld worden.

MAC : Nee, jij bent een harde. Jij houdt slechts van...

FRIED : ... praten is beter dan zwijgen. En ik hou van mensen. Zeker weten!

COKE : Ik heb ooit van iemand gehouden.

MAC : Van Pepsi alleszins niet.

COKE : Ik hou van haar; op mijn manier. Jou volkomen vreemd. Als je solliciteert moet je niet eens vermelden dat je dom bent. Dat zien ze zo wel.

MAC : Kanker maar op, kilowatt. In jou zit geen greintje gevoel.

COKE : Jij, jij bent helemaal tsjoele, met je muil van...

FRIED : Gedaan! Stop!

MAC : Je hebt Pepsi vandaag nog geen woord gegund. Heb je gisteren met haar gesproken? Wij - Fried en ik en... hoe heet die kerel weer... Banquo of zo iets... hebben met haar gesproken, maar jij...

FRIED : Ik zei, stop! (*stilte*)

COKE : Pepsi, daar valt niet mee te praten. Ze is... ze zit in een soort coma.

MAC : Kust nu mijn kloten. Ze is even comateus als de stront in mijn kont.

COKE : Ik praat met haar als de tijd rijp is.

MAC : O ja? En wanneer zal dat zijn?

COKE : (*tussen de tanden*) Als de bomen van de bladeren vallen.

FRIED : Ik hou van doofstomme mensen.

MAC : Jij, jij hebt een afwijking.

FRIED : Iedereen heeft recht op één afwijking.

COKE : Pepsi is helemaal niet comateus... Pepsi is alleen geen familie van Mark Uytterhoeven. (*lange stilte*)

MAC : (*tot Coke*) Heb je de joepie uit?

COKE : Ik dacht dat je een hekel had aan...

MAC : Geef het mij... en zever niet.

COKE : (*smijt het blad in de richting van Mac - het valt op de grond*) Sorry.

MAC : (*zucht*) Geen respect voor boeken.

COKE : Dat is geen boek, dat is een blad? Luis!

MAC : Mijn vaders muren zijn behangen met boeken. Hij zat altijd in dat bedrukt papier te snuffelen en het enige wat hij zei was dat ik moest lezen.

FRIED : Pepsi houdt van lezen. Ze is dolgelukkig als je een strip voor haar meebrengt. Ik ben bang dat ze mij een dezer in de Geebee gaan snappen. Pepsi overleeft het niet, zonder strips. (*streelt over haar hoofd*)

MAC : Zelfs mijn moeder hield het niet bij hem uit. Toen ik acht was heeft ze hem verlaten. Op een ochtend, kort nadat hij naar z'n werk was vertrokken, zijn we hem gepiept. Er reed een bestelwagen voor met een forse kerel aan het stuur. Ma stelde hem voor als Karl. Vanaf dat moment moest ik pa tegen hem zeggen. Ik mocht hem niet. Maar na een paar dagen wende ik aan hem want hij las geen

boeken en ik mocht overdag naar de televisie kijken. Later heb ik hem vermoord.

FRIED : Je hebt hem niet vermoord.

MAC : De politie kwam me halen. Kreeg koffie en sigaretten aangeboden. Er kwam een man met kolossale voeten langs; Big Foot. Hij zei dat hij me begreep. Ik moest hem vertellen over mijn kinderjaren. De zeikerd.

FRIED : Als je iemand had vermoord, zat je in de cel.

MAC : Een paar maanden later werd ik opgehaald. We reden een pand binnen. Ik werd naar een kamer gebracht. Er zaten wat mannen achter een lange tafel. Ze dronken koffie en aten koekjes.

FRIED : Je bent ziek. Je bent gek.

MAC : Exact, dat zei Big Foot, links, aan het eind van de tafel: Je bent ziek; je bent gek. De commissie heeft besloten je naar een vogelkooi te sturen. Als je beter bent laten we je vliegen.

FRIED : Ach Mac, zeik niet zo. De enige die tot een moord in staat is, is Pepsi. *(stilte)*

MAC : Diep in mijn knar heb ik hem vermoord.

FRIED: Mac, wat kun je toch zeiken!

COKE : Ja, aids aan kanker helpen. Daar ben jij sterk in.

MAC : Zuig je eigen piemel af, lullekoekje!

FRIED : Jongens, waarom moeten we elkaar afmaken. We zitten allemaal in hetzelfde schuitje.

COKE : Elkaar afmaken, dat is nog niet zo'n slecht idee. Een geslaagd leven zit er voor ons toch niet in; met nieuwe vaders of andere moeders; om het half jaar.

MAC : Al de vriendjes van mijn ma heb ik omgelegd. Pifffff. .. pifffff. Hun namen heb ik weggeschoten. Alleen Karls naam zal ik nooit vergeten. *(lange stilte)* Mijn vader verdiende de dood. Soms las hij drie, vier boeken tegelijk. *(stilte)*

FRIED : *(klapt in de handen)* Jongens, het wordt eentonig! Zullen we de straat opgaan?

COKE : Man, het is toch het Ondergronds Paradijs?

FRIED : Werk! Of we zitten morgen aan de grond.

MAC : Vandaag ook al.

FRIED : Jij wilt helemaal niet werken, Mac?

MAC : Godverdomme! Ik wil werken, maar voor arbeider ben ik te slim en voor bediende te dom. Dat is het.

FRIED : Geef toe dat je nauwelijks moeite doet om werk te vinden. Je zit daar maar en...

MAC : Ik heb het geprobeerd. Zonder dat erom verzocht werd bracht ik de hele kluts mee: geboortebewijs, gezondheidsattest, doopceel, partijkaart, visvergunning, hoestsiroop, huurcontract, bewijs van slecht gedrag en rare zeden. Dat was het domste wat ik kon doen. Ze zagen dat ik een paar maal veroordeeld was; peanuts, maar het was voldoende om hun dom aangezicht te laten oplichten. Had ik een jaar of vijf gekregen, ik zou rondtoeren met een wagen van de firma. En dan hadden ze gezien dat ik tot grote zaken in staat ben. Grote... hoor je dat!

FRIED : Je overdrijft.

(in de verte warmt een zanger zijn stem op)

MAC : Ik heb een paar maal in een fabriek gewerkt. Gezellig. Ik werd gek van het lawaai. Het lawaai boorde zich een weg door...

COKE : ... je knar.

MAC : Juist! Hoe weet jij dat?

COKE : Omdat je steeds dezelfde verhaaltjes afrukt. Verzin eens wat nieuws.

MAC : Verzinnen? Alles naakte ellende, ja. Maar dat lawaai was nog niet het ergste; een mens went aan lawaai net als aan schoonheid. Waar je niet aan went, nooit - is het besef dat ik telkens mijn job verspeelde om dwaze feiten: vergeten een helm te dragen, of omdat ik verliefd was op het meisje van de kantine.

COKE : Het poesje van de personeelsdirecteur?

MAC : *(grinnikt)* Maar later heb ik haar toch versierd.

FRIED : welke vrouw heb jij niet versierd, schat? Je hebt zelfs mij...

MAC : *(wijst met groot gebaar)* ... ziedaar mijn vrouw: Miss Wash & Go! Gevonden op het strand van...

COKE : ... Oostende?

MAC : Jij houdt je mond, jij; onafgewerkt stuk student! *(stilte)*

FRIED : En toch zullen we de deur uit moeten... wil er brood op de plank komen.

(stilte)

MAC : *(bekijkt van nabij Pepsi)* Ik zou een fortuin geven om te weten wat zij van ons denkt.

FRIED : Als zij maar weet wat ze aan ons heeft.

COKE : Dat zou ze ons dan wel eens mogen vertellen. *(stilte)* Denk je dat ze het haalt?

MAC : Wat?

COKE : De grote vakantie.

FRIED : Kijk jij maar uit naar werk.

COKE : Als het aan mij lag... Mijn vader heeft zijn hele leven gewerkt. Een dag vóór hij met pensioen ging viel hij dood. Mijn moeder had net een nieuwe fauteuil voor hem besteld. Bij Meubelen Verberckmoes. Ki-lo-me-ters toonzaal. De fauteuil werd geleverd net op het moment dat mijn vader per kist het huis verliet.

MAC : Wat is er van de fauteuil geworden?

COKE : Mijn oom, heeft hem overgenomen. Maar nooit betaald, de oplichter. Als ik de straat op ga, zie ik hem soms voorbij glijden in zijn Mercedes. Ooit, koop ik een Alf, of een Olds of een Chevy. Wat moet het zalig zijn met een Amerikaan rond te toeren.

MAC : Die Amerikanis zijn tankis, Coke, je kan beter naar een Japi uitkijken.

COKE : Ik heb ooit in een Amerikaan gezeten. Man, wat een achterbank. Mijn broer had een oude Chevy op de kop getikt.

MAC : Hé, jij hebt geen broer. Je hebt niet eens een schildpad. Je bent alleen op de wereld, Coke.

FRIED : Laat hem praten, Mac, als hij lult blijft hij van zijn kankers af.

COKE : Pal op Oostende aan. We reden de dijk af. Tot Knokke. En van Knokke naar De Panne. En weer naar Oostende. Mellow op de radio. En deephouse. De blote elleboog ver naar buiten, zodat de vrouwen het haar op onze armen konden zien. Ze lachten en wuifden, maar happen zat er niet in. *(stilte)*

MAC : Jij hebt geen haar op je armen, Coke.

COKE : Toch wel. *(stroopt z'n mouw op)* Kijk maar.

MAC : *(zonder een blik erop te werpen)* Dat is dons, Coke; plantenhaar.

FRIED : Waarom altijd dat getreiter? Het lijkt wel of getreiter en miserie met elkaar getrouwd zijn.

MAC : Maar dat is toch geen haar van betekenis!

FRIED : Coke bedoelt dat een auto vroeger wat betekende, maar dat je er geen vrouw meer mee versiert. Tenzij je met een Ferrari uitpakt; en dan nog. Daar kan je hooguit tweedehandsvrouwen mee versieren.

MAC : Precies! Dat beweer ik al jaren. Mensen als wij mogen dan in een Amerikaan rondtoeren, de vrouwtjes zien meteen dat we van de rimboe zijn. We zijn veroordeeld, Fried, om ons hele leven met wrakken van vrouwen rond te toeren. De jaren zestig zijn lang voorbij.

FRIED : Dank je wel voor het compliment.

MAC : Graag gedaan. *(stilte)*

FRIED : Denk je dat Pepsi geholpen is met dit soort van gezever?

MAC : Gezever is gezond. Het begin van wijze praat. Of niet soms?

FRIED : Jezus, Mac, je lijkt de uitvinder wel van de kettingzaag.

MAC : Ik heb ooit een pracht van een vrouw gekend. Ik dacht dat het een koopje was.
(lacht; schudt het hoofd) Was nog niet uit de etalage geweest.

FRIED : O god, krijgen we het maagdenbloed weer opgediend.

MAC : *(streng)* Als ik werk had zou ik zingen!

COKE : *(zingt)* Dag en nacht denk ik aan jou! In de regen en de kou!

MAC : Hou je smoel, Coke! Of je kan tanden vreten!

COKE : Oeps!

FRIED : Bek dicht, Coke. Als hij een verhaal nodig heeft, laat hem praten. Vertel op, Mac, voor de zoveelste maal, vertel het verhaal van de maagd van de kantine.

COKE : O, dat verhaal! De maagd van de kantine! Die met Jef Personeel aanpapte?
(stilte)

MAC : Ze was zestien. Ik negentien. En had werk. Ik reed met een heftruck rond. Telkens als ik de kantine passeerde, toeterde ik. Ze lachte. Maar Jef Personeel was mij voor. Ze liet hem begaan. Bang als ze was haar job te verliezen. Toen hij zijn arm rond haar heupen legde - waar ik bijstond - blafte ik hem af en verkocht hem een toek. Een uur later mocht ik gaan. *(stilte)* De dagen na m'n ontslag jeukte mijn schaamhaar. Ik dacht dat ik luizen had, tot ik begreep dat ik

zot van haar was. *(stilte)* Na het werk... lang voor de bel klonk stond ik haar op te wachten. Met mijn moto. Een Harley. Wij de bosjes van de Blaarmeersen in. Mens wat een wijf. *(stilte)*

COKE : Ze was verliefd op je Harley, Mac, maak je geen illusies.

MAC : Eén mei maakten we een tochtje. Zalig, lauw briesje. Goed voor de potentie. Ze klopte op mijn schouder. Ik gaf gas. Ze bleef maar kloppen. En ik maar gas geven. Ik was James Dean. Dylan. Lawrence of Arabia. Tot dat bord opdook. Met slordig wat letters op gekalkt. Ik reed te snel om tijdig te kunnen reageren. *(stilte)*

COKE : LET OP! OVERSTEKENDE WASSPELDEN! *(stilte)*

MAC : Ik remde uit alle macht. Er kwakte een eend tussen mijn voorwiel en het spatbord. We slipten en gingen over kop. Ik zie haar nog neerkomen, en even reageren. En toen... was ze dood... dood. *(stilte)*

FRIED : Ze was niet dood, Mac.

MAC : Ik zeg dat ze dood was!

FRIED : *(zacht maar gestreng)* Ze was niet dood.

MAC : Voor mij was ze dood, basta!

FRIED : Jij bent ziek! Zo ziek als Pepsi! *(tot Pepsi)* Sorry Peps, het was eruit voor ik het besepte. *(stilte)*

MAC : Goed, ze was niet dood. Halfdood?

FRIED : Dat is beter, halfdood.

MAC : Soms zie ik haar. Ze kijkt voor zich uit, verminkt, verlamd, terwijl haar moeder haar wagentje duwt. *(stilte)* Caro Amice.

COKE : *(zingt zacht)* Ik heb mijn wagen, volgeladen, vol met jonge meisjes...

MAC : Jij bent een sadist, Coke! Je sleept je scoutsverleden achter je aan!

COKE : Ik probeer je te helpen, Mac. Wat gebeurd is, is gebeurd. Blijf niet roeren in de stront.

MAC : Als ik werk had, ja dan zou ik vooruit kunnen kijken! *(stilte)* Verdomme, zie ons hier zitten. Met vier in een kelder.

FRIED : We hebben het toch best gezellig?

MAC : We krijgen niet eens genoeg elektriciteit om de televisie op te lichten.

COKE : Wat hebben wij aan teevee? In onze toestand.

FRIED : Ik hou van jou Mac... en ik hou van Coke en Pepsi.

MAC : En ik haat jullie. Ik haat deze kamer, ik haat... We zijn loslopende planten, Fried. Loslopende planten, in een jungle. (*stilte*) Als ik jullie vermoord... ben ik beroemd. Fotografen onder en boven mij, tennisvelden van artikels in de kranten; Een ster...

COKE : ... in elke talkshow. Te gast bij Luc De Kruk & cie.

MAC : Zal ik met jou beginnen, Coke; zal ik jou als eerste vermoorden? Jij, jij bent niet meer waard dan, dan... een staal zonder waarde.

FRIED : Verdomme, Mac! Er is toch nog de liefde?

MAC : (*met diepe minachting*) De liefde; Jezus van Vlaanderen! Een mens wordt verliefd en wat vangt hij? De gevangenis. Vijf jaar geleden werd ik beschuldigd van moord. Heb ik jullie dat ooit verteld?

FRIED : Ja, dat heb je ons al herhaaldelijk verteld. Maar vertel het nogmaals, Mac, want de details zijn ons ontgaan.

COKE : Ja, vertel op. Ik zou wel eens willen weten of je een happy end kan verzinnen.

FRIED : Coke, bek dicht!

MAC : Ik zag haar op een nacht, in een kroeg. Het klikte meteen. Ik reed haar naar huis. Op de fiets. We zongen onderweg. Het beloofde een fantastische nacht te worden. Maar ze liet me niet binnen; een beetje likken, aan de deur, meer zat er niet in. Ik, idioot, beloofde haar te schrijven. En ik deed het nog ook. Netjes met mijn adres erbij. Het krengetje liet niets meer van zich horen. Zes maanden later kreeg ik bezoek van de flikken; twee, in burger.

COKE : Hoe wist je dat het flikken waren?

MAC : Omdat ze in burger waren! Kalkoen! (*rustig*) Ze bleek vermoord; gevonden in het hok onder de trap. Opperold als een rolmops. Mijn brief maakte mij tot een van de verdachten. Een hele dag werd ik verhoord.

COKE : Over de zoveelste ingebeelde moord?

MAC : Ze lieten me gaan. Na een nacht in de cel. Griezellig. Ik wist niet dat het bezit van een veter voor een gevangene zoveel kost. Dronk mij kreupelzat. Een maand later was de zaak opgelost en las ik dat een debiel haar gewurgd had.

COKE : Je rijmt, Mac, bravo. Je stijgt in waarde.

FRIED : Ja, je bent een dichter! Drs Q.

MAC : Kunnen jullie niet even serieus zijn? Wat heeft het voor zin als jullie elk verhaal in het belachelijke trekken? *(stilte)*

COKE : *(tot Pepsi)* Helpen we jou Pepsi. Komt er enig schot in de zaak? *(stilte)* Als ik hem dood, Mac het zwijgen opleg... helpt je dat vooruit? Is het dat wat je wil... stilte? Nou, ik zal je bewijzen dat de grote stilte niet bestaat, Pepsi. Ook niet in onze wereld. Jij denkt dat het bij artiesten of marginalen - wat op hetzelfde neerkomt - beter is dan bij de bourgeoisie, waar jij duidelijk van afstamt, is het niet? Aan je vossen te zien. *(stilte)* Overal heerst oorlog, Pepsi, overal! Boven- en ondergronds! *(haalt een kleine revolver te voorschijn, mikt op Pepsi, maar schiet Mac neer. Stilte)*

(gedonder op het plafond)

(Coke schiet een paar maal naar het plafond) Stilte, verdomme! Hou op met dat getreiter! Met het werkvolk heb je niets dan last.

(het geluid sterft uit. Coke en Fried staan over Mac gebogen)

Hij heeft het zelf gezocht. Altijd maar over moord of de dood lullen. Dag aan dag. *(stilte)* Zullen we het glas heffen?

FRIED : Er is geen druppel alcohol meer in huis. Zonde. *(stilte)* Arme Mac. Hij heeft zo zijn best gedaan. Helaas. *(stilte)* Bel de reiniging, Coke. Hij moet verbrand worden. Voor hij gaat roesten.

COKE : Heb je een muntstuk...

(Fried trekt onbegrijpelijke blik)

... voor het telefoontoestel.

FRIED : Draai 9006. Hoef je geen muntstuk. *(stilte)* De Jeugd in Noodlijn.

COKE : *(klapt langzaam in de handen)* Bravo, Fried. Jij hebt duidelijk naar de spots van de overheid gekeken. Zozo. *(mompelt)* De Jeugd in Noodlijn. Hoe verzinnen ze het.

FRIED : Nu, ga dan.

COKE : Ik? Over mijn lijk. Ik blijf bij Pepsi. Een beetje knuffelen, samen, dat heeft ze zo graag. *(pakt haar vast; poging tot knuffelen)*

FRIED : *(luid)* Blijf met je vuile fikkepoten van haar mooie molshopen!

COKE : *(schrikt overdreven)* Oeps! Als dat nu ook al niet meer mag. Ga je nu bellen? Jij! Het begint hier te stinken. Net of hier iemand uien staat te bakken.

(Fried twijfelt, kijkt met kwade blik naar Pepsi, vertrekt met slaande deur)

(roept haar na) En breng wat strips mee, uit de Geebee! *(stilte; bekijkt Pepsi heel intens. Zingt eerst teder dan met veel gevoel voor pathetiek)*

Wat een mooie dag de vrijdag,

ja vrijdag wordt een mooie dag.

Kom en richt jouw poeslieve blik

op de blauwe ochtendlucht.

Als vandaag je hart klopt somber,

als elke kleine zaak fout gaat;

ach, vergeet je zorgen en zing met mij:

ja vrijdag wordt een mooie dag.

(stilte - Coke zucht diep en wanhopig)

Djeezes, Pepsi, het lijkt wel of jij de enige bent die in de stront zit.

FRIED : *(komt terug binnen)* Ze komen zo. Ze waren blij een stem te horen. *(stilte)*

Moeten we niets over hem heen leggen. *(stilte)* Dat doen ze toch, met lijken.

COKE : Ach, kijk de andere kant op. *(stilte)* Zet de deur open. En het raam. Dat het hier tocht. Een mens heeft frisse lucht vandoen.

(Fried opent de deur; neemt een stoel, zet hem voor het raam; klimt erop; als zij de raamklink wil grijpen, staan plotseling twee leden van de reinigingsdienst in het deurgat)

FRED : Goedemorgen, goedemiddag, goedenavond!